

A ten muž byl velice,
velice dychtivý zůstat
v království boha, toho krále.
Ale pak mu bůh král
dal najevo,
že musí odejít.
A když se tam pak
snažil zůstat déle,
mnoho strážných andělů
s očima velkýma jako slunce
a tak zářivýma
na něho zírali a nic neříkali.
Řekl mu: „Bud’
odejdete dobrovolně
a brzy nebo odejdete
nedobrovolně a brzy.“
Král viděl, že má jen
hrstku generálů,
malou armádu,
malý vůz a všechny
ty strážné anděly
s velmi velkými deštníky
a mocnýma očima a armádou,
tak se raději pohnul,
musel se pohnout.
Opět se vrátil na Zem.
A od toho dne mu již
bůh neprojevoval přízeň.
Začal být tedy nemocen
a hodně, hodně trpěl
a pak zemřel.
Než zemřel, nechal si zavolat
své ministry
a další úředníky,
aby přišli k jeho smrtelné
posteli a řekl, že je mu to teď
velmi, velmi líto,
protože ví, proč umírá.
Věděl, že ho Bůh trestá.
Bůh mu odebral
věčné štěstí,
všechnu věčnou životní sílu,
a teď mu projevil
velkou laskavost,
to je rozsudek smrti.
Bylo mu to tedy velice líto
a velmi se kál.
Svolal k sobě všechny
své ministry a řekl:
„Dobrá, až zemřu,

pokud se vás někdo zeptá
proč jsem zemřel, řekněte
mu, že kvůli chamtivosti.“
A to je vše.
A zavřel oči
a napořád ve svém
hrobě meditoval.
Sbohem.
Konec.
Vidíte, my můžeme být
také materialistickými
praktikujícími.
Tento příběh nám poslouží,
aby nám připomněl,
že i když následujeme
tak zvanou duchovní cestu,
musíme se stále kontrolovat,
musíme si být jistí,
že nenásledujeme
materialistický spiritualismus
ano tak tomu říkají.
Protože následujeme
tu cestu abychom získali
více síly a pak můžeme
ovládat ostatní
nebo si můžeme brát věci
z vesmíru,
od jiných lidí,
aniž bychom kdy
poznali uspokojení.
To je stejná cesta
jako magická síla
a všechny ty
materialistické praktiky.
Přestože následujete
správnou cestu,
stále se musíte kontrolovat,
ujišťovat se,
že ji nenásledujete kvůli
nějakému osobnímu
materiálnímu zisku a ztrátě
a slávě a jménu a
takovým různým věcem.
Někdy to nevíte,
ale následujete
materiální duchovnost.
Například,
přijedete sem nebo
kamkoli za Mistrem
a očekáváte, že vás ona

nebo on vyléčí z nemoci,
protože nechcete jít k lékaři,
protože si myslíte,
že máte právo vyžadovat
takové věci.
Nebo chcete být bohatší
a pak mocnější
v nějakém směru a pak
očekáváte, že Mistr
naplní vaše přání
tímto způsobem.
To není dobré.
I když praktikujete
Metodu Quan Yin,
následujete
duchovní disciplínu
a meditujete,
ale vaše mysl není čistá
od materiálních potřeb,
od přílišných
materiálních potřeb,
pak to není dobré.
Samozřejmě,
když máte potíže,
měli byste požádat
o pomoc, například,
„Já teď nemám práci,
musím zaplatit nájem
a to všechno.
Mistryně, můžete mi pomoci
najít práci?“
To je jiné.
Když potřebujete,
můžete sen zeptat,
ale když to není nutné...
Když lidé přijdou
k zasvěcení, očekávají,
že potom budou
mít to a tamto
a něco dalšího, materiální
zisk nebo vyšší postavení
ve společnosti atd., atd.
Raději bychom neměli
chodit k žádnému Mistrovi,
když očekáváme takové věci,
protože můžeme být
velice zklamaní.
Nebo i kdybychom
nebyli zklamaní,
i kdyby nám Mistr

zajistil naše přání, pak ale,
čím více bychom chtěli,
tím méně bychom byli
uspokojeni. A pak bychom
dále něco chtěli, chtěli, chtěli
až dokonce, a pak by byla
naše pozornost, naše energie
stále zaměřena
na materiální zisk
a zapomněli bychom
na všemohoucí sílu uvnitř.
Když dosáhneme
nejvyšší síly,
vše k nám přijde,
když to bude potřeba,
aniž bychom žádali.
My jsme ale pro to nepřišli.
Nepřišli jsme pro
materiální naplnění
nebo nějaké jiné,
ani pro magickou sílu.
To jsou astrální touhy,
také materiální
v přesném smyslu.
Ne když si přejete peníze,
pak je to materiální,
ale když si přejete
magickou sílu
nebo jakýkoli druh ovládnutí
jiných lidí nebo počasí
nebo okolí, to jsou
také materiální přání.
Jsou dokonce horší.
Jako podnikatelé,
jdeme podnikat
a chceme získat peníze
a všechny ty věci.
Měli bychom praktikovat
jen kvůli moudrosti,
abychom poznali sami sebe,
abychom poznali
naš původní Domov
a byli svobodní a šťastní.
To je vše.
A vše ostatní
přijde nebo nepřijde,
jen mimochodem.
Vy už to víte.
Takže to musíme
stále kontrolovat, ano?

Ano. Můžeme udělat chybu,
ale musíme to zkontrolovat
a napravit ji.
Dobrou noc,
velmi dobrou noc.
Všichni by měli vést
normální život,
podle toho co si ona
nebo on přejí dělat.
To je nejlepší způsob,
abyste byli šťastní.
A mezi tím praktikujte
meditaci.
To je velice dobré.
Myslím tedy,
že bez ohledu na rasu,
kamkoli půjdeme,
budeme-li reprezentovat
ctnost, krásu a Pravdu,
vždy k nám budou lidé
přitahováni.
Když je někdo blízko
učitele nebo někoho,
vždy se tiše snaží
nasát nějaký neviditelný vliv,
ano, a to je důležitější než
ústní instrukce.
Když praktikujeme
Metodu Quan Yin,
někdy se mění naše tvary,
někteří tlustí lidé se ztenčí,
někteří malí, hubení lidé
se zakulatí.
Nejste tlustí, ale plnější.
Stává se mnoho
podobných věcí
a někdy se stávají hned
po zasvěcení.
Vypadá úplně jinak,
jako jiný člověk,
roztomilejší, ano
a bližší, jako přítel,
dlouhodobý přítel.
Je to velice legrační,
mnohokrát jsem si toho
všimla. Někdy si
lidé myslí, jak to,
že mě Mistryně nezná?
Před několika dny
jsem ji přišla pozdravit

a teď to vypadá,
že si na mne nepamatuje.
Pamatuji si na ní,
jen jinou.
Měníte se.
Chemie v těle se také mění.
Obnovujeme naše tkáně,
naše buňky
a struktura našeho myšlení
se mění,
i když
si toho nemusíte všimnout,
protože tady
nemáte příležitost
to použít.
Když ale přijedete domů
nebo když budete mít
příležitost řešit
stejný problém,
uvidíte, kolik
nových nápadů
se přes noc vylíhlo,
jen přes noc.
Pak budete vědět
co se vám přihodilo.
Dobrá, moji dobří přátelé,
pokračujte ve vaší dovolené
tady doma
a nebuďte závislí
na tomto místě, protože
každé místo je místem Boha.
Na každém místě je Mistr.
Kdekoli kráčíte,
po tom místě kráčí Mistr.
Neexistuje žádné místo,
kde by nebyl Mistr,
protože Mistr je uvnitř vás,
Mistr jste nakonec vy.
Musíte tedy mít toto
přesvědčení
a tento koncept
vyššího myšlení
a pak se dostanete
do Nebe kdykoli.
Nemusíme být spolu stále,
to je nemožné, přesto...
Může se to stát.
Možná, až budu mít
stabilní místo, budete tam
mocht přijet a bydlet tam.

Až se vyčistíte
mnoha ostrými seky ve světě,
nejlepším sochařem vesmíru,
až budete vyvrálejší,
věkem a moudrostí,
pak spolu budeme
schopni zůstat
velmi, velmi dlouho.
Pokud ne zde,
pak v Nebi. Ano?
Přeji vám bezpečnou
cestu domů.
Uvidíme se. Uvidíme se tady.
Byl jednou jeden král, který
vládl velkému království
velice, velice, velice, velice
dlouhou dobu v Indii.
A během té doby
vždy vítězil.
Král se nudil
po 4 000 letech,
co dělal nájezdy
do čtyřech koutů světa.
Chtěl vidět jestli
se Království Boha
nějak liší od jeho království
a co jiného by se mohl naučit,
na co se mohl podívat,
s čím by si mohl hrát atd.,
jen čistě
materialistická zvědavost.
Bůh je ale velmi štědrý
a milující.
Ale stejně, Bůh, všichni,
kdo o něm meditují,
získají jeho pozornost.
To je tedy Bůh.
On byl stejně
soucitný, milující,
i když to byl jen bůh astrálu.
Velice láskyplně,
opatrně, vlídně
pozval krále
a společníky, aby přijeli
do království boha.
Pak s ním bůh mluvil
velice přátelským způsobem.
A pak náš král, ten, který
není nikdy spokojen,
tam seděl, mluvil s bohem,

ale současně
se rozhlížel okolo.
bůh tedy věděl,
co probíhá v králově mysli,
ale předstíral, že nic neví.
Potom se bůh snažil
králi říci, že,
„Dobrá, jsem zaneprázdněný.
V zadních horách
dávám zasvěcení,
a pět set žáků
v předních horách
staví pět nebo šest
kempů, omluvil
byste mě prosím?“
A „Sbohem.“